

Första maj i Novgorod

Det var en kylig dag med regn hängande i luften. Våren var ännu långt borta. Novgorod har nästan lika många invånare som Malmö men känns mycket mindre med ett litet centrum som består av ett kreml, ett stort torg och en huvudgata med begränsad kommersiell aktivitet. Vi stod i ett hörn och väntade på förstamajtåget. Det kändes konstigt att vara enbart åskådare på första maj. Det var nog första gången på trettio år.

Kommunledningen hade utlyst ett festtåg genom staden. I tidningen annonserades i förväg ordningen på olika kolonner: efter en allmän kolonn kom stadens alla skolor, pensionärer, hyresgästföreningar och andra organisationer.

Orkestern går först och sedan följer ett långt tåg med glada uppklädda människor i alla åldrar. Många har utslaget björkris med vita pappersblommor i händerna. I stället för plakat sticker fredsduvor och färgglada fåglar upp ovanför den blommande vajande björkskogen. Det är val så där tvåtusen deltagare i tåget.

Den krönte dubbelörnen

På en tvärgata står den politiska oppositionen, som de kallar sig, under röda banderoller med hammaren och skäran, plakat med tsarens krönte dubbelörn och Zjirinovskijs partifanor. Kommunisterna står främst. Medelåldern bland dem är väl omkring 75 år, många har medaljer för tapperhet på bröstet. Det är mest gubbar, men också en del gummor som med gälla röster sjunger gamla kampsånger. Tsaristerna var nog inte så många. Fascisterna, eller kanske ska man begränsa sig till att kalla dem nationalisterna, var betydligt yngre och fler och delade ut en antisemitisk tidning som flygblad.

I en megafon ställer oppositionen frågor till festtåget. Det är mycket som blivit sämre, det finns mycket att kräva, exempelvis att löner och pensioner ska betalas ut. Levnadsstandarden har sänkts drastiskt, något som också avspeglar sig i statistiken, exempelvis för livslängd; medelåldern sägs nu vara 57 år för män. Så egentligen är det konstigt att inte fler följer uppmaningen från dem som kallar sig den politiska oppositionen och protesterar på första maj. Men folket i festtåget vinkar glatt och avväjande, svarar på uppmaningar med skämt och skratt.

Hanna Gedins förstamajtal:

De små har ingen talan

Som så ofta i detta samhälle har de små ingen talan. Endast på en materiell grund, må så vara pallar eller pengar kan man växa, få makt och göra sin röst hörd. (I händelse av att jag inte når upp till mikrofonen.)

Så står vi här i år igen, med nya politiska krav, med ny ilska, men med samma strävan efter ett mer rättvist och solidariskt samhälle. 1:a maj, arbetarnas dag, en av trehundra sextiofem dagar. De resterande tillhör storfinansen, kapitalismen, de som skor sig på andras bekostnad.

Det tycks som om världen blivit mindre i detta årtionde präglad av IT och media. Du kan prata med främlingar på andra sidan jordklotet med hjälp av Internet, CNN sänder live från krigets Sarajevo

och TV4 importerar utländska såpoperor.

Men världen har inte blivit mindre, problemen har inte blivit färre, vad som har hänt är att makt alltmer har koncentrerats till ett fåtal personer och länder. Multinationella företag är starkare än någonsin. Vi måste bli mer kritiska i vår granskning av det som sägs vara sanningen.

De orättvisor och försämringar vi upplever i Sverige idag är inte unika i sig, de är uttryck för ett inhumant samhällssystem, det system vi kallar kapitalism.

Ung Vänster är ett revolutionärt ungdomsförbund. Vår väg är inte den väg som Göran Persson och de borgerliga partierna anser vara den enda. Vi tror inte på ned-

skärningar och arbetslöshet, inte heller på skattesänkningar för höginkomsttagare. Vi tror inte på EU eller på EMU.

Vi anser att resurser måste omfördelas, för Sverige är inget fattigt land. Att som idag spela ut samhällets svaga grupper mot varandra, invandrare mot arbetslösa, pensionärer mot barn och ungdomar osv, är att radera den svenska välfärden.

Det är att blunda för var pengarna verkligen finns, i ett fåtal fickor.

Kapitalet flyttar utomlands

Och vad för slags demokrati är det vi lever i när företag och kapitalägare genom att hota med att flytta utomlands kan påverka och styra politiken?

Bland dessa penningstinna fanns just de ivrigaste förespråkarna för ett svenskt EU-medlemskap:

"Den svenska företagsamheten skulle tjäna på en plats i unionen och arbetslösheten skulle minska". Nu vet vi hur det gick med det projektet...

Idag är det EMU som gäller. Flera steg in i den monetära unionen har redan tagits. Utan folkligt stöd har den svenska ekonomin anpassats efter de så kallade konvergenskraven. Men argumenten för ett EMU-medlemskap är både futtiga och genomskinliga.

"Sverige har inte råd att stå utanför", säger förespråkarna.

Har vi då råd att gå med? kan man fråga sig.

Vad måste vi offra för att ett fåtal svenska politiker, byråkrater och affärsmän tillsammans med Europas övriga grädda vill bygga sandlott och vallgravar?

Tja, demokratin ligger ganska risigt till: Med en europeisk centralbank flyttas de tunga och övergripande ekonomiska besluten till ett fåtal ministrar och sakkunniga. Dessa personer sitter på 8 år och går ej att avsätta.

I EMU står inflationsbekämpning högst upp på dagordningen, kampen mot den enorma arbetslösheten har lägre prioritet. "Den offentliga sektorn måste krympas".

Det är ganska lätt att genomskåda en sådan politik, vinstintressen och maktkoncentration lyser igenom de många avtalen och fördragen. (forts. sid. 3)

Novgorods stadsorkester i enhetliga randiga maffiakostymer lät bra

Sensmoralen

Och vad är sensmoralen för en svensk vänsterpartist? Att liberalerna som sa att kommunism och fascism står nära varandra hade rätt? Jo, det såg ju onekligen ut så i Novgorod. Trots att jag hört om denna allians innan, blir jag mer upprörd än jag kunnat förutse. Jag mår nästan fysiskt illa av att se fascisterna bakom de röda fanorna. Det är ju min symbol för rättvisa!

Vänsterns skuld har debatterats och är en karamell som vänstern motståndare kommer att fortsätta att ta till oavsett vitböcker och garderobsvädningar. Nu ska partiet fira 80 år och partihistorien kommer att luftas på ont och gott. I Novgorod kom jag på mig med att

önska att dagens vänsterparti faktiskt inte var så gammalt. Att jag var med i ett parti som inte hade dessa rötter bakåt. Rötter i en ideologi som kunde leda så fel. Men nu är det som det är och vänsterpartiet i dag för en bra politik som förtjänar mångas förtroende.

Fler ungdomar är intresserade av politik igen. Många attraheras av gamla slagord men efterlyser en ideologisk debatt om vilken socialism vi vill ha. Att vara med och påverka i sin kommun är en viktig del av den socialismen, men kommunalpolitik har aldrig attraherat ungdomar.

Skulle Veckobladet kunna...??

Ann

Första maj 1997, en personlig rapport

– Hur gick det igår? Med demonstrationerna?

Jag blev förvånad över frågan. Jag hade just kommit in på socialdemokraternas expedition i Lund för att reda ut vissa ting från våra gemensamma arrangemang i folkparken. Hade deras trevliga expedition inte varit med igår?

– Tyvärr inte, förklarade hon. Vi fick oväntade gäster som hade kört ända från Jönköping och var naturligtvis tvungna att ta hand om dom i första hand.

När det är så på det friska trädet, hur ska det då inte vara på det torra, som det gamla ordspråket lyder. Inte så konstigt att socialdemokraterna var så få i sitt tåg. Färre än vänstern i Lund har de i och för sig varit ända sen 1974. Sen krympte gapet och för inte så många år sen var de snubblade nära. Men med nedskärningspolitiken vände det igen. Nu är de mindre än hälften så många som vi i vänstern.

De exakta siffrorna var inte tillgängliga på första maj eftersom räknaren trodde att de behövdes först till Veckobladet. Här är de emellertid, från utsiktsplatsen vid Trollebergsvägsrondellen: s 291, exklusive inhyrda musikanter från Hörby och Tomelilla, v 692 inklusive ideellt engagerade, oavlönade trummare och blåsare.

En av de senare var jag. Tyvärr skymde tubanoterna mycket av skeendet så rapporten blir subjektiv och ofullständig.

Dansar inte med vänstern

Socialdemokrater är vana att vara störst och har svårt att hantera ett underläge, vare sig det gäller mot moderaterna, som i de aktuella opinionsmätningar, eller mot vänstern, som på första maj. Det är nog huvudskälet till att de ledande bland dem bröt upp omedelbart efter slutet på sitt möte och inte deltog i de folkparksfestligheter som delvis var gemensamt organiserade.

– Jag dansar inte med vänsterpartister, förklarade Larry Andow enligt Arbetet Nyheterna. Det är svårt att inte beundra en sådan brutal uppriktighet, samtidigt som man förstår att karln är en belastning för ett parti som ingår i en lokal koalitionsregering. Sin osmidighet demonstrerade han f.ö. nyss i bråket med Abelson & Tufvesson.

Larry Andow är emellertid socialdemokraternas interna problem (deras dåliga attraktionskraft är däremot ett bekymmer för hela arbetarrörelsen). Låt oss återvända till vänstern.

Transsylvanien eller landet

Inte heller för alla dess medlemmar är förstamajfirandet i Lund självklart. Det vet jag såsom medlem av förstamajkommittén. Många var bortresta, till Ryssland eller Transsylvanien eller landet. Andra demonstrerade visserligen men kunde inte engageras i förberedelserna.

Har arbetarrörelsens förstamajfirande överlevt sej självt? Den slutsatsen drog socialdemokraten Svante Bodin i en DN-intervju inför helgen. Ja, det var på väg att dö ut redan för tretti år sen, menade han, men så kom vänsteruppsvinget som tvingade s att hänga på.

Vänsterns demonstrationer i Lund gick kräftgång i många år. Men nu är tendensen uppåtriktad. Ja, vi var visserligen färre i år än 1996, men då var Gudrun Schyman huvudtalare så uppslutningen blev ovanligt god.

Slitna slagord

Att spela tuba med Röda Kapellet på första maj brukar innebära ett kringflackande liv. Själv nöjde jag mej i år med en utflykt till Malmö. Vänstern samlades som vanligt på Möllevångstorget, och som vanligt till ett slagkraftigt förmöte. Och så bar det av. Kamraterna som hade spelat för tretti åhörare i Trelleborg timmarna innan berättade att de hade frusit svårt i strandzonens kyla. Nu sken solen och spelet flöt bra. Slagorden kom igång:

*Internationell solidaritet
arbetarklassens kampanhet*

*Ropen skalla
arbete åt alla*

osv. Ingen förnyelse precis, ingen aktualitet, ingen fräckhet. Då hade det låtit tuffare på sina håll i Malmös s-tåg timmen innan:

*Persson, före nästa val
ge tillbaka vad du stal.*

Jämförelsen mellan v-tågen i Lund och Malmö är lika intressant som den mellan s och v i Lund. Den brukar försvåras av Malmöarrangörernas tendens att frisera sina siffror. Därför hade vi i år skickat in två oberoende räknare. Men att räkna oordnade demonstranter är svårt. En räknare kom fram till 565, den andra till 720. Vi får gissa att sanningen ligger uppemot den högre siffran. Det gör Malmödemonstrationen en aning mindre än den i Lund, men storleksordningen är densamma så låt oss inte vara knussliga.

Fruktbart kaos

Tillbaka i Lund. Vi hinner med en snabbfika på Öppet hus. Omsättningen har varit hyggelig, rapporteras det. Och politiken? Glest i salongen när Karin Svensson Smith talade om trafik, fullt när Claes Brundenius grunnade över Kubas framtid. Traditionella argument när Ingemar Dahlstrand och Rolf L. Nilson debatterade EU/EMU.

På Stortorget råder ett fruktbart kaos. Dröjande kommer banderoller och fanor upp i luften. Det kan vara svårt att hitta bärare trots att vinden är snäll och arbetsinsatsen måttlig. Utom när det gäller tåfanan, en jätteduk fäst vid en formidabel påle. Den ska enligt tradi-

tionen bäras av ordföranden och är orsaken till att vänsterpartiet i Lund inte kan ha någon kvinnlig sådan. Inte heller alla män skulle klara att bära pjäsen hela vägen till folkparken, men Göran Fries gör det.

30 sekunder före avmarsch höjs de sista Kapellet och tåget skriker iväg. Skriker, ty täten är noga förmanad att ta det lugnt så att inte blåsarna ska snubbla på trottar-kanter och noter.

Flagnande vlieselin

Det gör vi inte heller. Faktum är att Röda Kapellet aldrig har låtit så bra i rörelse. Vi har för dagen en lämplig instrumentsammansättning, dirigenten Joakim har gett nyttiga instruktioner men framför allt styr paret Hans & Tommy processen suveränt från sin plats i kön. (Arbetet har f.ö. ett magnifikt foto av dem dagen efter.)

Solen gassar och en massa folk är ute för att titta. De röda banderollerna fyller upp gatan, fast bokstäverna flagnar redan på somliga. Lundavänstern tillämpar en återbruksprincip, tar bort förlegade krav från de gamla dukarna och stryker dit nya kombinationer av bokstäver utklippta i vlieselin. Det är ett material som tygaffärerna främst säljer decimetervis till förstärkning i blusar o.dyl. När det plötsligt kommer en kund som begär tio meter tar den bästa kvaliteten slut, och det är svårt att få bokstäverna av den tunnare sorten att fästa.

Fast hela texterna behöver ju inte bytas ut år från år. Nu har vi gjort en banderoll med texten BAR-SEBÄCK – VI VANN! 1998 kan vi kanske nöja oss med att byta det första ordet mot 30 KM/H eller 6 TIMMARS ARBETSDAG. Det senare är kravet på årets stora tättbanderoll, och vi hör på radioreferaten att s-talarna för första gången har tagit upp det i stor skala landet över.

Lätt opolerat Flås

När Röda Kapellet gjorde en paus kunde man från demonstrationens kö höra tonerna från Röda Flåset. Lite opolerat kanske men bättre än vad f.d. Lunds Kommunistiska Blåsorkester åstadkom på andra året av sin existens, dvs. 1975.

Röda Flåsets existens är ett symptom på den vitalisering av Ung vänster som tar sej allt fler uttryck. Ungdomarna bar upp en stor del av förberedelsearbetet inför första maj, och deras del av demonstrationen var den livfullaste. Hanna Gedin höll ett bra tal, som återges på annan plats. Bilden av Lundavänstern har länge dominerats av mer eller mindre slitna 68-or. Nu får den fräschare inslag.

Sen är det en annan sak att form och innehåll hos Ung Vänsters budskap inte alltid är så fräscha. Sista kvällen tryckte de upp T-tröjor med en bild av Che Guevara, inramad av en knuten näve. Egentligen är Che en tvivelaktig hjälte. Han gjor-

de helt enkelt en felaktig analys. I motsats till Mao lyckades han inte simma i folkets hav, utan de fattiga bolivianerna var kallsinniga till honom och hans grupp, och så blev han förrädd och dödad.

Men ungdomen har behov av romantiska hjältar.

Hund och katt

Bortre delen av Trollebergsvägen är en ganska händelselös transportsträcka men folkparken ligger där den ligger, på ett ställe i stans dåvarande utkant där den unga arbetarrörelsen kunde hitta överkomlig tomtmark. Nu är den minst sagt underutnyttjad. Själv är jag mycket förtjust i byggnaden och sörjer över att den används så lite.

Valborgshelgen är ett av de sällsynta tillfällen numera då parken lever upp: bål, öl och dans den 30 april, politik, öl och dans den 1 maj, tivoli båda dagarna. En komplikation är att de båda engagerade lokala föreningarna, den s-dominerade Aktiv folkpark och den v-sympatiserande Pilelyckans kontaktkommitté är som hund och katt vilket leder till revistrider och i år skapade praktiska problem med toaletterna (som Pilelyckegänget gudskelov löste).

Men är vädret vackert kommer det mycket folk som har det trivsamt. Folkparken är trots allt ett bra slutmål för demonstrationerna. Låt oss fortsätta att gå dit!

I provinsen

En del av Röda Kapellet fortsatte traditionsenligt till Simrishamn där de spelade och frös på hamnplanen. Men åhörarna var många. Politiken i Simrishamn har levt upp inför hotet om lasarettets avveckling.

Röda Flåset för sin del for till Helsingborg. De hade börjat dagen på ett möte i Ystad. Jag tror inte att alla vänsteranhängare ute i Skåne inser hur musikanterna i Lund tänjer sej för att kunna erbjuda musik denna dag.

En del manifestationer ute i provinsen är skälligen små. Det var t.ex. knappt tretti som demonstrerade med vänstern i Sjöbo. Men socialdemokraterna där var bara knappt fyrty och alltså långt färre, i relation till kommunala mndat och annat.

Inte bara Gud är död

Ett traditionellt inslag saknades i år: gudstjänsten i domkyrkans krypta med Kristna för socialism. Den brukade börja med att Röda Kapellet stod utanför ingången och spelade, uppmärksammade av de många som strömmade mot stan efter att ha lyssnat på studentsångarna. Tore från Eslöv höll upp en röd fana. Halv sju tågade så orkestern in genom långskeppet till tonerna av "Venceremos". Kryptan var i allmänhet välfylld, och för en hel del av besökarna var det nog den enda kyrkbesöket på året. Röda Kapellet medverkade i gudstjänsten, och åter ute i det fria spe-

lades "Internationalen" för sista gången denna dag.

Det som hänt var att eldsjälerna bakom Kristna för socialism, Greta Hofsten, hade avlidit under året. Det avslöjade föreningens bräcklighet. Bidrog gjorde kanske också att Lund just har fått en moderat biskop. Sådant påverkar nog stämningen bland präster och andra kyrkoaktiva.

Seden var vacker. Men med tanke på att Gud är död ska väl dess betydelse inte överskattas.

Vereingnt marschieren ...

Och nästa år? Här en vision:

Arbetarrörelsens enhetsdemonstration ställer upp på Mårtens-torget, socialdemokraternas traditionella samlingsplats. Dessförinnan har s och v utväxlat några intensiva och välbesökta debatter på sitt gemensamt anordnade Öppet hus i stadshallen.

Den gamla sanningen bekräftas att i politiken är 1+1 mer än 2. Folk gillar vänstersamarbetet, som dessutom har nyhetens behag, och så är det ju valår. Cirka tvåtusen personer har samlats innan det bär av mot folkparken. Budskapet på tätbanderollen må synas tandlöst. FÖRETT ÄNNU BÄTTRE LUND, men det ligger en djup symbolik i att den bärs av Göran Fries (v) och Gunnar Jönsson (s).

Sen kommer inhyrda Tomelilla ungdomsorkester, men de har utökat sin lilla repertoar med "Vi bygger landet". Så följer fackfanorna och merparten av socialdemokraterna. Ja, partierna går i skilda avdelningar men det är samma demonstration. Och nånstant i mitten av s-kolonnen kommer deras egen blåsorkester som Röda Kapellet har hjälpt till att organisera.

Röda Kapellet, i spetsen för v-avdelningen, är förstuds fortfarande störst och starkast bland orkestrarna. Men Röda Flåset som leder demonstrationens svans, där ungvänster och ungsocialdemokrater går om varandra i en salig röra, har utvecklats avsevärt sen 1997.

På trottoaren står en förgrämd Larry Andow och tittar på.

... getrennt schlagen

I folkparken samlas socialdemokraterna på södra och vänstern på norra sidan av byggnaden. Denna fungerar som en ljudbarriär ty nu pågår två separata avslutningsmöten – det får vara någon måtta på förbrödningen än så länge. Men koordineringen fungerar och mötena slutar nästan samtidigt.

Snart kör storbandet igång och Lennart Prytz (s) bjuder ceremoniöst upp Cecilia Wadenbäck (v). Även några miljöpartister skyntar i vinlet.

Det enda som stör harmonin är den alternativa demonstrationen som tågar in under en blandning av svarta och röda fanor. Kraftigt förstärkt, jämfört med året innan, av radikala v- och s-ungdomar som tycker att samarbetet har gått för långt.

Gunnar Sandin

Normalt präglas VB efter första maj av bilder från demonstrationer och andra inslag i firandet. I år var tyvärr våra ordinarie fotografer upptagna på annat håll. Men genom välvilligt medgivande fick vi återge Jan Carlssons fina bild ur Skånska Dagbladet på Hanna Gedin, som vi tror att många av läsarna har missat. Sydsvenskan hade också en maffig bild av henne, i färg, men Skånskans var bättre.

Tågnytt i och kring Lund

Veckobladet har många järnvägsintresserade läsare, och vi vill inte förmäna dem några informationer och synpunkter:

- Det blir billigt att åka tåg i sommar. Tur och retur Lund-Stockholm kommer att kosta under 400 kr i den billigaste varianten. Det tackar vi för.
- Negativt är däremot att tågmästarna ("konduktörerna") tar över serveringen från AB Trafikrestauranger på Kustpilen. Det lär nämligen få samma dystra konsekvens som på tågen till Göteborg: att försäljningen av starköl och vin försvinner. Tågmästarna är inte betrodda. På X2000 kan man däremot få starksprit numera.
- Mera negativt: att spåret till

Åkerlund & Rausing bryts upp. Det är ett nederlag för de lokala Agenda 21-aktivister som ju har agerat för att flytta över gods-transporter till räls.

• Positivt: att regeringen har underkänt Mats Linds besvär om dubbelspåret genom Gunnesbo. Vi gissar att de log i mjugg på departementet när de såg hans märkliga kritik över att byggnadsnämnden hade skickat med hans egen utredning, något som ju Tåggruppen länge hade krävt!

• För övrigt tycker vi att planen framför stationshuset blir elegant, men vi finner inte alla stenbulingarna helt motiverade. Men arkitekten Andersson är stenfixerad, och det visste väl uppdragsgivarna från början.

Hanna Gedin:

forts. fr. sid 1

"Vi svenkar får inte isolera oss, vi måste bli en del av Europa!" hävdar andra EU och EMU-förespråkare.

På det svarar jag: Vi är redan en del av Europa. Europa är ett geografiskt område, en världsdel.

Folkomröstning om EMU!

Och vad innebär EUs tullmurar och inhumana flyktingpolitik om inte just isolation?

Vi i Ung Vänster är positiva till samarbete länder och folk emellan, vi är positiva till kultur och kunskapsutbyte världen över, men EU och EMU innebär begränsningar och inte möjligheter.

Vi kräver en folkomröstning i EMU-frågan och vi kämpar för ett utträde ur EU.

Att vara med i den europeiska klubben för inbördes beundran ger oss ingenting.

Feminism

En av Ung Vänsters grundpelare är feminism. Du föds som människa men placeras genast i din respektive könsroll. Det finns ingen naturlag som säger att du som kvinna passar bättre i läppstift än den som råkar ha en snopp mellan benen. Du har som man inga gener som automatiskt kvalificerar dig till universitetsprofessor. Ung Vänster kämpar för att bryta könsrollerna. Vi kämpar för ett jämställt samhälle där alla föds med lika förutsättningar.

Sex timmars arbetsdag

För oss är lika lön för lika arbete en självklarhet och vi ser kravet på sex timmars arbetsdag med bibehållen lön som en viktig förutsättning för omfördelning av arbetet både i hemmet, men också ute på arbetsmarknaden.

Vi för en radikal skolpolitik mot elitistiskt tänkande och konkurrens. Idag slås många barn och ungdomar ut från samhället redan i grundskolan. För lite resurser och ständig tävlan om betygen befäster klasskillnader och segregering.

Vi är alltså långt ifrån drömmen om "den demokratiska skolan".

En skola för alla

Vår vision är en skola för alla. En betygsfri skola, en skola där företag och vinstintressen inte har någon plats. Vi vill se en skola som inte längre värdesätter könsroller. Vi vill se mer elevinflytande och demokrati. Kunskap är makt, därför är vi emot all form av avgiftsbelagd utbildning.

Lund var en av Sveriges första kommuner som beslöt att införa skolmåltsavgifter. Ung Vänster Lund har länge kritiserat detta beslut. Låt oss se till att Lund även blir Sveriges första kommun att avskaffa skolmåltsavgifterna.

Låt oss se rött vid nästa val!

Hanna Gedin
Ung Vänster Lund

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).

NY ADRESS.....

Jiddischland

Först ett varmt tack till Salomon Schulman för svaret på mitt inlägg i nr 12. Synpunkten att antisemitismen är "klasslös" delar jag, men jag söker förklaringarna bakom och jag tror, att kyrkan har ett stort ansvar. Hänvisningen till kapitlet om Stalins antisemitism ger inte svaret på mina frågor. Jag söker dokumenten, de beslut som fattades av kyrkans/kyrkornas ledare. De måste ha tillkommit när kyrkans makt var nästan total för att inte säga totalitär.

Den 14 april 1979 publicerade Dagens Nyheter en artikel av Marianne Alopaeus rubricerad "Källan till judehatet är den kristna kyrkan". Det från den jag hämtat uppgifterna om Orléanskonciliet beslut 538 och Laterankonciliet 1215.

Åren mellan 538 och 1215 kan netecknas av en remarkabel makt-tillväxt för kyrkan. Den fyllde det tomrum, som uppstått efter romarikets sammanbrott. Vi minns ju alla hur kejsar Henrik IV tvingades till en Canossafärd för att få påvens nåd. Det var 1077.

Kyrkan tog över den världsliga makten i stora delar av Europa. Dess anspråk skapade sådana spänningar att den delades, en delning som består. Men redan dessförinnan torde det ha beslutats om kristenhetens relation till judendomen och judarna. Förföljelserna har ju varit desamma i öst som i väst.

Att det också funnits judiska inspiratörer till pogromer berättar Göran Rosenberg i sin nyutkomna bok *Det förlorade landet*. Han nämner att Jakob Frank (1726–1791) från Galizien i Polen efter konflikt med övriga judiska riktningar lyckades mobilisera den katolska kyrkan i södra Polen bakom anklagelserna att judarna utförde ritualmord på kristna. Trots att han var upphovsman till "frankismen" övergick han 1759 till katolicismen.

Påståendet om "ritualmord" torde ha förekommit långt tidigare och det kan inte uteslutas att det emanerar från kyrkan. När digerdöden härjade i Europa beskyllades judarna också för den!

Så min fråga är var man kan söka kunskap om de här förhållandena, om kyrkans beslut från 3–400-talet till modern tid.

Lennart Johansson

Slutord i Norrlandsfrågan

Lars-Åke Mikaelssons bittra kommentar för några nummer sen får mej att inse, att jag bör sluta att skriva om Norrland i VB. Jag blir bara missförstådd.

Naturligtvis har jag mej själv att skylla. Jag har inte bara skrivit sakliga texter i ämnet utan också parodierat mej själv i kåseriets form. Det är skillnader som kanske bara jag själv har uppfattat.

Inte heller har jag fått fram att min kritik av Norrlandspolitiken delvis är ett specialfall av min allmänna glesbygdskritik. I det fallet är sentimentaliteten ännu tjockare.

Lars-Åke ifrågasätter att en skånsk tidning ska föra en Norrlandsdebatt. Jag tycker han har fel. Visst ska norrlänningar diskutera Norrland men det behövs också perspektiv utifrån. På samma sätt finns det anledning för norrlänningarna och andra att kritiskt granska Skåne. Jörn Svensson gjorde det i ett av debattens tidigare bidrag. Visst finns det mycket att anmärka på hos oss. Själv kritiserade jag svenska statens generositet när det gäller lokaliseringstöd och annat åt Norrland, men det finns lika stort fog att ifrågasätta EU:s subventioner åt välbeställda skånska spannmålsodlare. Politiskt är det ett nationellt bekymmer att den skånska politiken är så högerviden: en relativt svag socialistisk vänster, en jämfört med Norrland konservativ socialdemokrati (jämför t.ex. Arbetet Nyheterna med Norrländska Socialdemokraten!), en nästan utplånad borgerlig vänster, ett moderatparti som innehåller Sten Andersson samt en rik flora av ljusskygga ytterhögergrupper, däribland rena nazister. Den svenska motorcykelgangsterismen är ett nästan helskänskt fenomen.

Framför allt bör vi eftersträva sakliga, osentimentala bilder av våra respektive landsändar. Vad jag ville var att problematisera många sörlänningars romantiserade Norrlandsbild som stämmer dåligt med den aktuella verkligheten och som varit grogrunden för ett obefogat gynnande av Norrlandsintressena. Men jag har knappast lyckats.

Det finns mycket annat att skriva om. Om Norrland har jag inget att tillägga. Vill dock konstatera att sen mitt förra inlägg har det varit ytterligare några dödsolyckor med snöskoter. Det fordonet bör i princip förbjudas. Liksom de snabba motorbåtarna i Stockholms skärgård.

Gunnar Sandin

Globaliseringsfälla och ideologisk kapitulation

Vi känner oss tyvärr tvungna att svara på Rolf L. Nilsons artikel "Oppe och Nere – om vänsterns förnyelse" i VB 11/97 för att vi inte vill att denna ska slippa genom oemotsagt. Det som Nilson i sin artikel betecknar som en debatt om "vänsterns förnyelse" är nog knappast en debatt om utan snarare en demontering av vänsterns ideologiska grundval. Med hänvisning till den s.a.s "objektiva" ekonomiska utvecklingen blåser Nilson till ideologiskt generalangrepp. Artikeln är ett försök att ersätta en antikapitalistisk systemkritik med begrepp och analyser hämtade ur den borgerliga nationalekonomi. Enligt denna "förnyade" logik är kapitalismens problem inte systeminboende utan universella. Det blir själva "globaliseringen" av den kapitalistiska ekonomin som enligt Nilson kräver en ny problemlösning och den nya mirakelkuren heter överstatlighet.

Enligt Nilson är det vänsterns "felsyn", som vi dessutom delar med "högern", som gör att vi fortfarande hålla fast vid "maktlöshetens nivå" dvs. nationalstaten. Enligt Nilsons mirakelkur är det EU som lovar guld och gröna skogar. Problemet är nämligen enligt Nilson att "uppnå en ny jämvikt mellan politik och marknad i en värld med globaliserad ekonomi". Inget tjafs längre om att sträva efter socialismen eller liknande barnsligheter. Istället gäller det att acceptera globaliseringen och finna sig i kapitalismen. Detta skulle vi vilja beteckna som globaliseringsfälla på teoretisk nivå: marknadsekonomin uppfattas tydligt inte längre som politisk ekonomi; nej, den blir upphöjd till ett slags naturlag. Denna "insikt" medför att alla försök att bygga ett samhälle på andra grundvalar än marknadslogiken helt enkelt blir fel. En snygg analys – men knappast en originell sådan. Vi undrar bara varför vänstern numera skulle börja sträva efter en lösning som lika bra skulle kunna vara socialdemokratisk eller för den delen även folktoppartistisk? Rakt ut talat så tycker inte vi att Nilson "förnyar" något överhuvudtaget utan att han snor liberala idéer.

Avslutningsvis vill vi understryka att vi åtminstone i en sak är överens med Nilson: det behövs verkligen en ideologisk förnyelse. Varken en banal upprepning av gamla marxistisk-leninistiska "sanningar" eller en kapitulation för borgerliga "sanningar" å la Nil-

son är dock det vi efterlyser. Men än så länge får det räcka med att poängtera att EU/EMU eller sänkta arbetsgivaravgifter o.dyl. knappast kan anses som en rimlig lösning på aktuella problem – åtminstone ur ett socialistiskt perspektiv! Detta betyder f.ö. inte att vi är särskilt förtjusta i nationalstaten. Även här gick nog skottet förbi målet dvs. att Nilson inte riktigt lär ha förstått vänsterns EU/EMU-kritik som utgår från en politisk-ekonomisk analys. Att poängtera att nationalisterna är emot överstatlighet innebär ju inte att andra kritiker har samma svaga argument, eller? Precis som en kritik av marknadsökonomi inte nödvändigtvis medför att man älskar planekonomi av sovjetisk modell...

Henning Süssner
Peter Bengtsson

VB beklagar

att tidningen när abonnenterna så oregelbundet. Förra numret kom i Lund fram på tisdag, när en del av de begivenheter som annonserade redan hade ägt rum. Posten och vi har olika syn på rutinerna. Mer radikala åtgärder får dock anstå tills vi löst den större frågan om VB:s produktion och allmänna fortlevnad.

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITISKA GRUPPEN
möte Må 12 maj kl 19.30 på partilokalen.
Ämne: Hur jobbar vi vidare med Agenda 21-Forumgruppens rapporter? Därefter Kommunstyrelseberedning. (19 maj är annandag pingst, inget möte) 26 maj: Kommundelsnämnderna: alternativ till direktvalda kommundelsnämnder. Därefter Kommunfullmäktigeberedning.

RÖDA KAPELLET. Sö 11.5 kl. 18.45 rep. med Joakim inför:

17.5 e.m.: arbetslöshetsdemonstration i Malmö. Nr 2, 8, 11, 25, 28, 34, 67, 82, 133, 190, 225, 271, 282, 344.

31.5 Lund-León och Backakarneval: 147, 157, 170, 171, 173, 262, 264, 294, 298a.

I första hand övas låtar som inte förekom 1.5.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Thomas Schlyter och Gunnar Sandin.

Näste redaktör: Karin Blom.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund. Onsdag e. 17 till fax 046-14 65 82.

Manus mottas gärna på 3,5" diskett eller e-post: veckobladet@ltv.se

Telefon till redaktörerna:

Karin Blom 046-14 16 12

Rolf Nilson 046-12 90 44

Thomas Schlyter 046-14 75 05

Vid utebliven tidning ring:

Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.